

VERGIFKOKERS

Het bestrijden van ratten, muizen en dergelijk ongedierte vereist van de rattenbestrijdingsorganisatie voldoende kennis van de levensgewoonten van de ratten: waar ze zich het liefst schuilhouden, hoe snel ze voorttellen, hun familieleven, hun kans op een snelle uitbreiding van hun arbeidsterrein, enz.

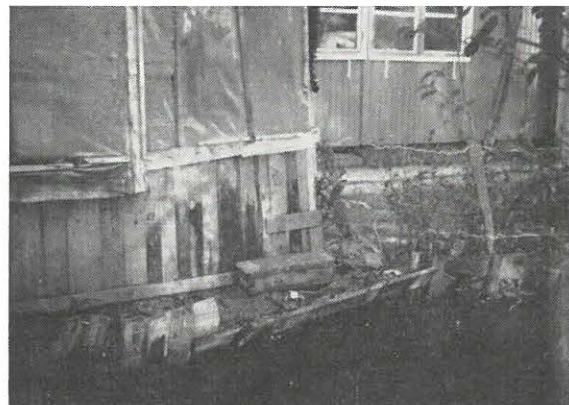
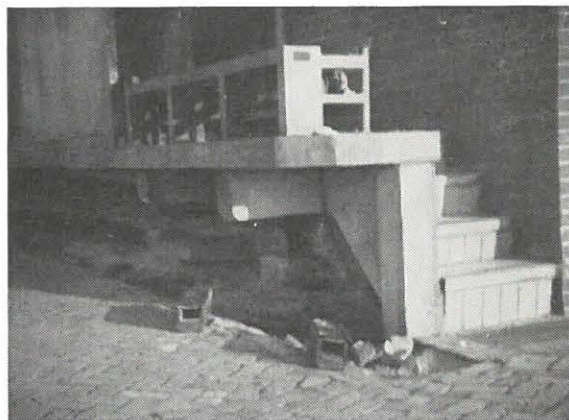
Wij bestrijden in Gouda dan ook het gehele jaar door de ratten en muizen op plaatsen waarvan wij weten, dat zich daar ratten ophouden en na klachten, die wij van particulieren ontvangen.

Voor elk geval wordt nagegaan met welk vergif het beste kan worden gewerkt om goede resultaten te verkrijgen en wat het meest ongevaarlijk is voor andere dieren en mensen.

Wij hebben de ondervinding, dat in de meeste gevallen het beste kan worden gewerkt met haver, vermengd met een kleine hoeveelheid slaolie en daar doorheen gemengd cumarine in poedervorm. Hiermede heeft men de minste kans dat het vergif door de ratten wordt weggesleept, maar dat het ter plaatse wordt opgegeten.

Wij plaatsen het vergif in houten kokers (zoals u op de foto's kunt zien), die dan in de avonduren worden geplaatst en zo nodig 's morgens weer worden weggehaald. Met deze vergifkokers hebben wij goede resultaten bereikt, voornamelijk op plaatsen waar veel ratten waren en waar met ander vergif — zoals scillablokjes of pasta — geen goede resultaten te bereiken waren.

Ik ben dan ook de mening toegedaan, dat **cumarine het aangewezen bestrijdingsmiddel** is tegen ratten, **mits het oordeelkundig wordt gebruikt.**

In de meeste gevallen kunnen de vergifkokers ook overdag blijven staan, als men er maar zeker van is dat er geen andere dieren of kinderen aan kunnen komen.

De kokers zijn \pm 60 cm lang, in breedte en hoogte gelijk, \pm 10 cm binnenwerks en aan de beide uiteinden open. Als men de kokers aan één einde dichtmaakt komen de ratten er niet in, omdat ze rekening houden met hun kans om te vluchten. Het spreekt vanzelf, dat men deze kokers moet plaatsen in de lengterichting van de looppaden van de ratten.

Onze ondervinding is, dat men de kokers het beste kan maken van oud bruikbaar hout. Het is veel goedkoper dan nieuw hout, het is niet zo opvallend, de ratten zijn minder schuw voor oud dan voor nieuw hout en zijn er dus vlugger aan gewend.

Het is onze gewoonte om mensen, die er belang bij hebben, op de hoogte te stellen van het plaatsen van vergifkokers in hun omgeving. Zij kunnen er dan zo mogelijk ook toezicht op houden en ons hun bevindingen mededelen, zodat men de medewerking zoveel mogelijk kan stimuleren.

Het vergif „huis aan huis” verspreiden doen wij niet, omdat de resultaten verhoudingsgewijs zeer gering zijn. De mensen hebben meestal geen interesse, weten niets van het rattenleven af en zijn net zo bang voor het rattenvergif als voor de ratten zelf.

Wij hebben 2 mensen van onze dienst, die vrijwel dagelijks — vooral in de wintermaanden — enige uren per dag belast zijn met het klaarmaken van rattenvergif en de uitleg daarvan.

Jaarlijks worden de gratis aan ons beschikbaar gestelde kleine folders „huis aan huis” verspreid en de grote affiches aangeplakt op de gemeentelijke aanplakborden.

De scillablokjes worden uitgelegd op plaatsen waar het werken met cumarine niet ongevaarlijk is. Deze blokjes worden ook wel aan particulieren afgegeven, die er persoonlijk belang bij hebben om een rattenfamilie in hun omgeving uit te roeien en hierbij hun medewerking wel willen verlenen.

Cumarinevergif wordt door ons nimmer afgegeven aan particulieren, tenzij wij ervan verzekerd zijn dat het in goede handen is.

Ratwering!

Aan ratwering wordt ook in Gouda nog veel te weinig aandacht besteed. Zelfs in vrijwel nieuwe woningen treft men toestanden aan, waar aan de ratten — hoewel dit niet bekend is — vrijwillig toegang wordt verleend via openingen in gemetselde muren langs de lichtkabels of waterleidingbuizen onder de vloeren van woningen. En dan spreek ik nog niet van voedseloverschotten, die klakkeloos achter of naast de woningen worden geworpen en de ratten aanlokken.

Open veevoederbakken en -kisten, in soms open schuren en stallen, zijn de struikelblokken voor onze rattenbestrijdingsdienst. Het is vrijwel niet mogelijk onder dergelijke omstandigheden de ratten tot de laatste toe te vernietigen.

Het lijkt mij dan ook de overweging waard het publiek via radio en televisie goed in- en voor te lichten over het leven der ratten, hoe gevaarlijk ze zijn i.v.m. het verspreiden van ziekten onder de mensen en hoe ze voornamelijk bij kleinveehouders een gevaar zijn voor de veestapel, om niet te spreken van de materiële schade, die door hen wordt veroorzaakt.

Wij hebben in 1958 uitgelegd:

3000 scillablokjes
60 kg scillapasta op brood
120 kg cumarine met haver, en
10 kg thallium-pasta tegen woelratten.

Het klaarmaken van brood met scillapasta wordt door eigen personeel verricht, dat in vele gevallen op doktersadvies tijdelijk lichte arbeid moet verrichten.

De totale kosten van materialen en arbeidslonen waren in 1958: f 3.638.05.

Gouda, februari 1959

J. den Hertog,
technisch hoofdambtenaar gemeentelijke
reinigings- en ontsmettingsdienst

Foto Dr. F. Steiniger

